

عنوان مقاله:

بررسی هویت معماری ایرانی و موسیقی ایرانی

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی نادری ورندی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

سودابه مهری - عضو هیئت علمی گروه معماری، واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

خلاصه مقاله:

بشر در طول تاریخ همواره به تلاش هایی گوناگون دست زده تا باورها و آرمان های ذهنی خویش را در قالب اشکال مختلف بیان و به دیگران منتقل کند. در حقیقت معماری به عنوان یک تلاش و موسیقی به عنوان یک باور و آرمان انسانی بارها مورد توجه قرار گرفته اند. قدرت هنر در بالا بردن ما از این عالم نفسانی بیشتر در موسیقی آشکار است. موسیقی به هیچ وجه مانند هنرهای دیگر رونوشت آمال و تصورات و حقیقت اشیا نیست، بلکه نشان دهنده ی خود اراده یا خواست است. همه هنرها به طور عرضی با همدیگر ارتباط دارند، چرا که منشا همه آنها تجلی زیبایی است. معماری و موسیقی رابطه ای بسیار قوی با یکدیگر دارند و می توانند تکمیل کننده و یا به عبارتی پاسخگوی نیاز های یکدیگر از ارتباط این دو می توان استفاده کرد و آثار بزرگ معماری و موسیقی خلق نمود. معماری و موسیقی دو عرصه ی هنری اند که توسط انسان خلق و درک می شوند. موسیقی کلاسیک ایران که ریشه در فرهنگ و تاریخ و مناطق جغرافیایی شرایط زمانی و مکانی دارد که سرشار از احساسات و ذوق و سلیقه می باشد و چون ریشه ایرانی دارد می تواند بر معماری ایران تأثیر بگذارد و با شناسائی این دو هنر، ارتباط، همسانی ها تشابهات و تضادها و تقارن ها و در نتیجه تأثیر و الهام حاصل می شود. این پژوهش بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و به روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. هدف این تحقیق بررسی معماری و موسیقی و در نهایت احیای موسیقی و ارزش نهادن به روح روشن موسیقی ایرانی و جاری ساختن کیفیت در فضاهای معماری است.

کلمات کلیدی:

معماری، معماری ایرانی و موسیقی ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505859>

